DOI: 10.32844/2222-5374-2020-105-3.38

УДК: 342.9

Щерблюк О. В.,*здобувачка Науково-дослідного інституту публічного права*

ФУНКЦІЇ І ЗАВДАННЯ ОРГАНІВ І УСТАНОВ СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУДОУСТРОЮ

В статті аналізується чинне законодавство України яке регулює організаційні питання забезпечення судоустрою. Констатується, що право на справедливий суд залежить від багатьох чинників, одним із яких є завдання та функції організації судоустрою в Україні. Де функції і завдання організації судоустрою в Україні повинні відповідати, з одного боку, сприянню належного здійснення судами своїх повноважень, а з іншого не створювати умови для впливу на суддів. Визначаються основні органи і установи та їх функції та завдання в організації судоустрою в Україні. До таких органів і установ автор відносить: Вищу раду правосуддя, Державну судову адміністрацію України, Вищу кваліфікаційну комісію суддів України, суддівське самоврядування, апарат суду, Національну школу суддів України. завдання та функції вище зазначених органів в більшості випадків на законодавчому рівні прямо не вказуються. Однак, при виокремленні завдань і функцій, які стоять перед вказаними судовими органами та установами, не завжди можливо чітко визначити. Тому аналізуючи правовий статус можна припустити, що основним функціями щодо організації судоустрою виступають: забезпечувальна, фінансово-розпорядницька, контрольна, інформаційно-комунікативна, нормативно-методична тощо. В свою чергу завдання кожного судового органу чи установи у сфері організації судоустрою в основному визначаються із тих напрямків та повноважень, які вказані у нормативно-правових актах, що регулюють їх статус. Визначено, що органами та установами, які покликані здійснювати функції і завдання організації судоустрою є: Вища рада правосуддя, Державна судова адміністрація України, Вища кваліфікаційна комісія суддів України, суддівське самоврядування, апарат суду, Національна школа суддів України, інші органи державної влади та органи місцевого самоврядування, що беруть участь в організаційному забезпеченні діяльності судів, а також завдання та функції вище зазначених органів в більшості випадків на законодавчому рівні прямо не вказуються. Тому аналізуючи правовий статус можна припустити, що основним функціями щодо організації судоустрою виступають: забезпечувальна, фінансово-розпорядницька, контрольна, інформаційно-комунікативна, нормативно-методична тощо.

Ключові слова: *функції, завдання, організація, судоустрій, повноваження, статус, судочинство, органи, установи.*

Актуальність теми. В Україні діє єдина система забезпечення функціонування судової влади – судів, органів суддівського врядування, інших державних органів та установ системи правосуддя [1]. Органами та установами, які покликані здійснювати функції і завдання організації судоустрою є: Вища рада правосуддя (далі ВРП), Державна судова

адміністрація України (далі ДСА), Вища кваліфікаційна комісія суддів України (далі ВККСУ), суддівське самоврядування, апарат суду, Національна школа суддів України (далі НШСУ), інші органи державної влади та органи місцевого самоврядування, що беруть участь в організаційному забезпеченні діяльності судів. Тому завдання і функції організації судоустрою України ми розглянемо крізь визначені у законодавстві завдання і функції вказаних органів і установ.

Огляд останніх досліджень. Функції і завдання організації судоустрою – це запорука ефективної роботи усієї судової системи. В досліджуваній сфері багато чисельні науковці звертали свої наукові пошуки до заявленої нами для розгляду проблематики, зокрема це: М. Вишневський, О. Курило, В. Куценко, А. Лапкін, А. Сухарко, А. Федорченко та інші. Однак, результати таких досліджень були дотичними чи суміжними до обраної нами тематики.

Виклад основних положень. Вища рада правосуддя - є колегіальним, незалежним конституційним органом державної влади та суддівського врядування, який діє в Україні на постійній основі для забезпечення незалежності судової влади, її функціонування на засадах відповідальності, підзвітності перед суспільством, формування доброчесного та високопрофесійного корпусу суддів, додержання норм Конституції і законів України, а також професійної етики в діяльності суддів і прокурорів [2].

БРП визначається не лише як орган державної влади, що відповідає за формування суддівського корпусу, але й орган суддівського врядування. Так, відповідно до ст. 126 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» суддівське самоврядування є самостійне колективне вирішення суддями певного кола питань для захисту професійних інтересів суддів та вирішення питань внутрішньої діяльності судів [1]. Суддівське самоврядування визнається однією з гарантій забезпечення незалежності суддів. Вказане важливо підкреслити з тієї точки зору, що незалежність судової влади є однією з функцій Вищої ради правосуддя в Україні. Проте в Законі «Про Вищу раду правосуддя» остання визначена як орган суддівського врядування. На відміну від самоврядування, врядування (від поняття «уряд») передбачає певний спосіб організації влади та діяльності державних органів. Тому врядування в контексті Вищої ради правосуддя вжито з тієї точки зору, що остання певним чином організовує діяльність суддівського корпусу (зокрема, бере участь у призначенні їх на посаду, звільнення з посади, участь у притягненні суддів до дисциплінарної відповідальності тощо) [3, с. 135].

Завдання та функції вказаного органу державної влади в Законі України «Про Вищу раду правосуддя» прямо не визначені. Тому із вище зазначеного статусу БРП можна припустити, що основним її завданням виступає забезпечення функціонування суддівської влади, а основними функціями є: забезпечувальна, фінансово-розпорядницька, контрольна, інформаційно-комунікативна, нормативно-методична.

Завдання та функції ДСА визначені у «Положенні про Державну судову адміністрацію України»[4], затверджене Рішенням Вищої ради правосуддя від 17 січня 2019 р. № 141/0/15-19.

Функції ДСА як органу публічного адміністрування – це основні напрямки, відображені в її діяльності через установлені відповідним законодавством завдання, для досягнення конкретних цілей публічної

адміністрації, а саме якісного надання адміністративних послуг, управління діяльністю підпорядкованих суб'єктів, а також забезпечення органів судової влади для належного захисту прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб [5].

Основними завданнями ДСА України є: 1) організаційне та фінансове забезпечення діяльності органів судової влади в межах повноважень, установлених законом; 2) забезпечення належних умов діяльності судів, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Національної школи суддів України та органів суддівського самоврядування в межах повноважень, визначених законом; 3) забезпечення виконання рішень про утворення чи припинення (ліквідацію) судів у межах повноважень, визначених законом [4].

Таким чином, завдання ДСА можна сформулювати як створення належних організаційних і матеріальних (фінансових) умов для задоволення потреб судової гілки влади, а також здійснення внутрішньої діяльності, пов'язаної з організацією самої адміністрації; забезпечення діяльності судів і суддів (зокрема організаційної роботи судів, здійснення матеріально-технічного забезпечення суддів, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Національної школи суддів України, органів суддівського самоврядування та обслуговування Ради суддів України); здійснення адміністративної сервісної діяльності щодо надання громадянам та іншим особам послуг у системі судової влади [5].

Вища кваліфікаційна комісія суддів України є державним колегіальним органом суддівського врядування, який на постійній основі діє у системі правосуддя України. Відповідно до Закону України «Про судочинство та статус суддів» має наступні повноваження: 1) веде облік даних про кількість посад суддів у судах, у тому числі вакантних; 2) проводить добір кандидатів для призначення на посаду судді, у тому числі організовує проведення щодо них спеціальної перевірки відповідно до закону та приймає кваліфікаційний іспит; 3) вносить до Вищої ради правосуддя рекомендацію про призначення кандидата на посаду судді; 4) вносить рекомендацію про переведення судді відповідно до цього Закону, крім переведення як дисциплінарної санкції; 5) визначає потреби у державному замовленні на професійну підготовку кандидатів на посаду судді у Національній школі суддів України; 6) затверджує за погодженням з Вищою радою правосуддя форму і зміст заяви про участь у добірї кандидатів на посаду судді, анкети кандидата на посаду судді, порядок проходження спеціальної підготовки кандидатів на посаду судді; 6-1) розробляє та подає на затвердження Вищій раді правосуддя проекти порядку складення відбіркового іспиту та методики оцінювання його результатів, порядку складення кваліфікаційного іспиту та методики оцінювання кандидатів, положення про проведення конкурсу на зайняття вакантної посади судді, порядку та методології кваліфікаційного оцінювання, порядку формування і ведення суддівського дос'є (дос'є кандидата на посаду судді); 7) проводить кваліфікаційне оцінювання; 8) забезпечує ведення суддівського дос'є, дос'є кандидата на посаду судді; 9) бере у межах компетенції участь у міжнародному співробітництві, у тому числі встановлює зв'язки з іноземними закладами, установами та організаціями, проектами міжнародної технічної допомоги, є бенефіціаром, реципієнтом міжнародної технічної допомоги, головним розпорядником міжнародної допомоги від

іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій; 10) здійснює інші повноваження, визначені законом [1].

Для захисту професійних інтересів суддів та вирішення питань внутрішньої діяльності судів в Україні діє суддівське самоврядування - самостійне колективне вирішення зазначених питань суддями. Яке є однією з гарантій забезпечення незалежності суддів. Діяльність органів суддівського самоврядування має сприяти створенню належних організаційних та інших умов для забезпечення нормальної діяльності судів і суддів, утверджувати незалежність суду, забезпечувати захист суддів від втручання в їхню діяльність, а також підвищувати рівень роботи з кадрами у системі судів. До питань внутрішньої діяльності судів належать питання організаційного забезпечення судів та діяльності суддів, соціальний захист суддів та їхніх сімей, а також інші питання, що безпосередньо не пов'язані зі здійсненням правосуддя [1].

До завдань суддівського самоврядування належить вирішення питань щодо: 1) забезпечення організаційної єдності функціонування органів судової влади; 2) зміцнення незалежності судів, суддів, захист професійних інтересів суддів, у тому числі захист від втручання в їхню діяльність; 3) участі у визначенні потреб кадрового, фінансового, матеріально-технічного та іншого забезпечення судів та контроль за додержанням установлених нормативів такого забезпечення; 4) обрання суддів на адміністративні посади в судах у порядку, встановленому цим Законом; 5) призначення суддів Конституційного Суду України; 6) обрання суддів до складу Вищої ради правосуддя та Вищої кваліфікаційної комісії суддів України в порядку, встановленому законом (ст. 126 Закону України «Про судоустрій і статус суддів») [1].

Організаційними формами суддівського самоврядування є: збори суддів, Рада суддів України та з'їзд суддів України.

Збори суддів: 1) обговорюють питання щодо внутрішньої діяльності суду чи роботи конкретних суддів або працівників апарату суду та приймають з цих питань рішення, що є обов'язковими для суддів та працівників цього суду; 2) визначають спеціалізацію суддів з розгляду конкретних категорій справ; 3) визначають рівень навантаження на суддів відповідного суду з урахуванням виконання ними адміністративних або інших обов'язків; 4) заслуховують звіти суддів, які обіймають адміністративні посади в цьому суді, та керівника апарату суду; 5) звертаються з поданням про притягнення до дисциплінарної відповідальності адвоката, прокурора, посадової особи органу державної влади чи органу місцевого самоврядування за вчинення дій або бездіяльності, що порушують гарантії незалежності суду та судді; 6) здійснюють інші повноваження, визначені законодавством [1].

Рада суддів є вищим органом суддівського самоврядування, яка: організовує виконання рішень з'їзду суддів України, здійснює контроль за їх виконанням, вирішує питання внутрішньої діяльності судів та питання про скликання з'їзду; сприяє створенню належних організаційних та інших умов для забезпечення нормальної діяльності судів і суддів, утвердження незалежності та авторитету суду, забезпечення захисту суддів від втручання в судову діяльність, підвищення професійного рівня суддів та працівників апарату судів, а також підвищення рівня роботи з кадрами у судовій системі [6].

В свою чергу – вищий орган суддівського самоврядування з'їзд суддів: 1) заслуховує звіти Ради суддів України про виконання завдань органів суддівського самоврядування щодо забезпечення незалежності судів і суддів, стан організаційного та фінансового забезпечення діяльності судів; 2) заслуховує інформацію Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про її діяльність; 3) заслуховує інформацію Голови Державної судової адміністрації України про її діяльність, зокрема щодо організаційного, фінансового та матеріально-технічного забезпечення діяльності органів судової влади; 4) призначає суддів Конституційного Суду України відповідно до Конституції і законів України; 5) обирає членів Вищої ради правосуддя та приймає рішення про звільнення їх з посади члена Вищої ради правосуддя відповідно до Конституції і законів України; 7) звертається з пропозиціями щодо вирішення питань діяльності судів до органів державної влади та їх посадових осіб; 8) обирає Раду суддів України; 9) розглядає інші питання суддівського самоврядування відповідно до закону [1].

Отже, аналіз повноважень та напрямів діяльності органів суддівського самоврядування дає змогу констатувати, що основними функціями суддівського самоврядування є: контрольна, представницька, забезпечувальна, кадрова тощо.

Організація судоустрою, а саме організаційне забезпечення роботи суду є одним із завдань апарату суду. В «Типовому положенні про апарат суду» [7] затвердженому наказом Державної судової адміністрації України від 08.02.2019 р. № 131 визначено 53 основних функцій організаційного забезпечення.

Аналіз визначених у наказі функцій та повноважень апарату суду дає змогу умовно виокремити напрями діяльності та об'єднати їх у три групи, а саме: 1) організаційне забезпечення у вузькому трактуванні (діяльність виключно з оптимізації робочого процесу); 2) організаційне забезпечення в широкому трактуванні (забезпечення організаційного обслуговування з реалізації функцій, що стоять перед конкретною судовою установою, зокрема надання допоміжних послуг суддівському корпусу); 3) реалізація самостійних заходів методологічно-організаційного, структурного, матеріально-фінансового, кадрового, технічного, допоміжного та іншого характеру. Фактично законодавцем реалізація вищеперерахованих самостійних заходів покладена в основу трактування терміна організаційного забезпечення суду в широкому розумінні, тобто як сукупність різнорідних заходів, що в результаті: забезпечують реалізацію функцій судової установи; створюють умови для відправлення правосуддя та надання судово-адміністративних послуг зацікавленим особам [8, с. 92].

Аналізуючи функції, що стоять перед судом, можна виділити наступні завдання, які стоять перед апаратом суду та його працівниками щодо здійснення належної організації судоустрою в Україні: 1) загальна організаційна діяльність – полягає у створенні належних умов діяльності суду для ефективного виконання суддями та працівниками апарату суду покладених на них повноважень та посадових обов'язків і пов'язана з виконанням наказів і розпоряджень голови суду та його заступників, наказів і розпоряджень керівника апарату та його заступників, плануванням роботи суду, забезпеченням виконання планів роботи, організацією прийому

громадян та розглядом їх пропозицій, заяв і скарг, розробленням проектів відповідних актів стосовно організаційної та внутрішньої діяльності суду; організацією та проведенням судових засідань, робочих нарад, міжнародних зустрічей, прес-конференцій та інших заходів [9] тощо; 2) документальне та інформаційно-технічне забезпечення: а) здійснює організаційне, інформаційно-довідкове й документальне забезпечення підготовки справ і матеріалів для розгляду суддями, забезпечує ведення журналів (протоколів) судового засідання, фіксування судового процесу (судових засідань) технічними засобами, проведення відеоконференцій, забезпечує надсилання адресатам в установленому порядку копій судових рішень, а також судових повідомлень, повісток і викликів, організовує та забезпечує ведення діловодства в суді, забезпечує підготовку й складання документів відповідно до інструкції з діловодства в суді, інших актів законодавства України [10]; б) забезпечує впровадження передових технологій оброблення документів, ознайомлення суддів і працівників суду з новелами законодавства та їх тиражування; в) реалізовує практичне впровадження в діяльність суду новітнього програмного забезпечення, нових функціоналів Автоматичної системи документообігу суду та Єдиної інформаційної телекомунікаційної системи. Забезпечує навчання серед працівників суду щодо впровадження в практичну діяльність підсистеми «Електронний суд»; 3) кадрове забезпечення: забезпечує роботу з кадрами апарату суду та ведення кадрового діловодства суду; забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної служби з питань управління персоналом суду; здійснює добір персоналу суду; забезпечує організацію заходів з підвищення рівня професійної компетентності персоналу суду; здійснює документальне оформлення вступу на державну службу, її проходження та припинення; здійснює аналітично-консультативне забезпечення роботи керівника державної служби в суді з питань управління персоналом і вносить йому відповідні пропозиції щодо вдосконалення роботи з персоналом суду [9]; 4) матеріально-технічне забезпечення, що полягає в забезпеченні у взаємодії з Державною судовою адміністрацією України та територіальними управліннями Державної судової адміністрації України суддів та працівників апарату суду потрібними технічними засобами, комп'ютерною та іншою оргтехнікою [9], а також канцелярськими товарами й іншими матеріальними засобами, засобами поштового та телекомунікаційного зв'язку, здійснення господарського обслуговування адміністративної будівлі суду та прилеглої території, а також охорони приміщення суду та забезпечення засобами для здійснення пропускнуго режиму та охорони суду [11].

Належна професійна підготовка кандидатів на посаду судді та суддів є неодмінною умовою здійснення компетентного судочинства. Така підготовка є також гарантією незалежності та безсторонності суддів, важливою умовою поважного ставлення суспільства до судової влади [12]. Тому, Національна школа суддів України опікується питаннями модернізації підготовки висококваліфікованих суддівських кадрів. НШСУ як державної установи із спеціальним статусом у системі правосуддя, яка забезпечує підготовку висококваліфікованих кадрів для системи правосуддя та здійснює науково-дослідну діяльність, до суддівської освіти як засобу/основи підвищення довіри суспільства до суду, підвищення якості судівництва та утвердження верховенства права, забезпечення кожному

права на справедливий судовий розгляд незалежним і безстороннім судом, утвореним відповідно до закону [1].

Основні завдання НШСУ викладені у ст. 105 Закону України «Про судоустрій та статус суддів», до таких відносяться здійснення: 1) спеціальної підготовки кандидатів на посаду судді; 2) підготовки суддів, у тому числі обраних на адміністративні посади в судах; 3) періодичного навчання суддів з метою підвищення рівня їхньої кваліфікації; 4) проведення курсів навчання, визначених кваліфікаційним або дисциплінарним органом, для підвищення кваліфікації суддів, які тимчасово відсторонені від здійснення правосуддя; 5) підготовки працівників апаратів судів та підвищення рівня їхньої кваліфікації; 6) проведення наукових досліджень з питань удосконалення судового устрою, статусу суддів і судочинства; 7) вивчення міжнародного досвіду організації та діяльності судів; 8) науково-методичного забезпечення діяльності судів, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та Вищої ради правосуддя [1].

Від створення і початку діяльності до сьогодні суддівська освіта пройшла шлях докорінної модернізації. Розроблена у 2014 році та впроваджена протягом шести років Концепція національних стандартів суддівської освіти, яка закріпила основні вимоги до змісту та організації проведення навчальних заходів для суддів і кандидатів на посаду судді у НШСУ та реалізація Стратегії розвитку Національної школи суддів України на 2016-2020 роки сприяли досягненню поставлених цілей і завдань щодо підвищення професійного рівня розвитку суддів та інституційного розвитку установи [13].

Враховуючи основні напрями діяльності Національної школи суддів України, а також ті завдання, що покладаються на неї Законом України «Про судоустрій і статус суддів», С. Николайчук пропонує функції діяльності Національної школи суддів України доцільно згрупувати у два блоки: 1) загальні (внутрішньо-організаційні) функції Національної школи суддів України, як юридичної особи публічного права (організація діяльності; фінансово-господарська; нормативне регулювання; кадрове забезпечення; аналіз та прогнозування; планування; облік; контроль); 2) спеціальні функції Національної школи суддів України, як державної установи зі спеціальним статусом, що забезпечує підготовку висококваліфікованих кадрів для судової системи та здійснює науково-дослідну діяльність: 1) підготовка висококваліфікованих кадрів для судової системи; 2) здійснення науково-дослідної діяльності. Далі автор визначає, що під функцією організації діяльності слід розуміти цілеспрямований вплив суб'єкта управління (Ректора та Ректорату Національної школи суддів України) на об'єкт управління (колектив, структурні підрозділи Національної школи суддів України) для створення сприятливих умов функціонування, діяльності, взаємодії щодо виконання покладених на НШСУ завдань та функцій. Тобто організаційна діяльність є по-суті головним елементом систем управління Національною школою суддів України [14, с. 70].

Таким чином, враховуючи сучасні реалії, розвиток законодавства та національної судової практики, адаптація кращих європейських стандартів та освітні запити і потреби суддівського корпусу передбачають необхідність подальшого удосконалення суддівської освіти. На сьогодні ключовим

завданням є розширення тематики та варіативності форм навчальних продуктів, гнучкості та динамізму у їх використанні, вироблення навичок навчання та викладання в дистанційному режимі та форматі онлайн, удосконалення тренінгових та альтернативних форм та методів навчання суддів, зокрема щодо права суддів обрати тренінг залежно від своїх потреб, на основі вже існуючого досвіду та з врахуванням тенденцій і темпів розвитку освітніх інновацій, процесів глобалізації та розвитку інформаційного суспільства [14]. Отже, на сучасному етапі при формуванні завдань і функцій судоустрою України повинно враховуватися те, що перехід до цифрового документообігу та надання онлайн послуг стає більш актуальним та необхідним поряд із цифровізацією судочинства.

Висновки. Таким чином, проведений аналіз чинного законодавства та теоретичних напрацювань вчених з різних галузей дало змогу виокремити завдання та функції організації судоустрою в Україні та прийти до наступних висновків: 1) органами та установами, які покликані здійснювати функції і завдання організації судоустрою є: Вища рада правосуддя, Державна судова адміністрація України, Вища кваліфікаційна комісія суддів України, суддівське самоврядування, апарат суду, Національна школа суддів України, інші органи державної влади та органи місцевого самоврядування, що беруть участь в організаційному забезпеченні діяльності судів; 2) завдання та функції вище зазначених органів в більшості випадків на законодавчому рівні прямо не вказуються. Тому аналізуючи правовий статус можна припустити, що основним функціями щодо організації судоустрою виступають: забезпечувальна, фінансово-розпорядницька, контрольна, інформаційно-комунікативна, нормативно-методична тощо; 3) враховуючи карантинні обмеження, з якими Україна та інші країни світу стикнулися за минулий рік, необхідно зазначити про актуальність діджиталізації організації судоустрою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016. № 1402-VIII. Офіційний вісник України. 2016. № 56.
2. Про Вищу раду правосуддя: Закон України від 21.12.2016 № 1798-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-19#Text>.
3. Сухарко А. В. Порядок формування вищої ради правосуддя. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*, 2017. № 2. Том 1. С. 134–137.
4. Положення про Державну судову адміністрацію України: Рішення Вищої ради правосуддя від 17 січня 2019 року № 141/0/15-19. URL: https://dsa.court.gov.ua/dsa/about_dsa/about/.
5. Куценко В. Д. Адміністративно-правовий статус Державної судової адміністрації України: дисертація на здобуття наукового ступеню кандидата юридичних наук: 12.00.07. Київ, 2016. 223 с.
6. Положення про Раду суддів: Рішення XIV позачергового з'їзду суддів України від 16.09.2010 р. №n0001415-10. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0001415-10#n4>.
7. Про затвердження Типового положення про апарат суду: наказ Державної судової адміністрації України від 08.02.2019 р. № 131. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0131750-19#Text>.

8. Вишне夫斯基 М. В. Деятельность аппарата суда как объект административно-правового регулирования. *Право и политика*, 2017. № 3. С. 88–93.

9. Типове Положення про апарат місцевого, апеляційного судів. *Судова влада України*. URL: <https://court.gov.ua/userfiles/tipove-polozh-pro-aparat.pdf>.

10. Про погодження Типового положення про апарат суду: Рішення Вищої ради правосуддя від 17 січня 2019 року № 140/0/15-19. *Вища рада правосуддя України*. 2019. URL: http://www.vru.gov.ua/content/act/140_17.01_2019_1.docx.

11. Вишневський М. В. Адміністративно-правове регулювання діяльності апарату суду в Україні: дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07. Київ, 2019. 218 с.

12. Про Концепцію вдосконалення судівництва для утвердження справедливого суду в Україні відповідно до відповідно до європейських стандартів: Указ Президента України від 10.05.2006 р. № 361/2006. *Урядовий кур'єр*, 2006. № 95.

13. Стратегія розвитку суддівської освіти в Україні на 2021-2025 роки. Національна школа суддів України, 2020. URL: http://nsj.gov.ua/files/16099232171608632048%D0%A1%D0%A2%D0%A0%D0%90%D0%A2%D0%95%D0%93%D0%86%D0%AF_18.12_%D0%9D%D0%9C%D0%A0.pdf.

14. Ніколайчук С. В. Адміністративно-правовий статус Національної школи суддів України: дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07. Київ, 2015. 182 с.

O. Shcherbliuk

FUNCTIONS AND TASKS OF SYSTEMS AND INSTITUTIONS OF THE SYSTEM PROVISION OF THE COURT

The article analyzes the current legislation of Ukraine which regulates organizational issues of the judiciary. It is stated that the right to a fair trial depends on many factors, one of which is the tasks and functions of the organization of the judiciary in Ukraine. Where the functions and tasks of the organization of the judiciary in Ukraine should correspond, on the one hand, to the promotion of the proper exercise of their powers by the courts, and on the other hand not to create conditions for influencing judges. The main bodies and institutions and their functions and tasks in the organization of the judiciary in Ukraine are determined. To such bodies and institutions the author includes: the High Council of Justice, the State Judicial Administration of Ukraine, the High Qualification Commission of Judges of Ukraine, judicial self-government, the court staff, the National School of Judges of Ukraine. the tasks and functions of the above-mentioned bodies are in most cases not directly indicated at the legislative level. Thus, when separating the tasks and functions facing different public authorities, it is not always possible to clearly separate them from each other. Therefore, analyzing the legal status, we can assume that the main functions of the judiciary are: security, financial management, control, information and communication, normative-methodical, etc. In turn, the tasks of each judicial body or institution in the field of organization of the judiciary are

mainly determined by the areas and powers specified in the regulations governing their status. It is determined that the bodies and institutions that are called to perform the functions and tasks of the judiciary are: the High Council of Justice, the State Judicial Administration of Ukraine, the High Qualifications Commission of Judges of Ukraine, judicial self-government, the court, the National School of Judges of Ukraine. self-government involved in the organizational support of the courts, as well as the tasks and functions of the above bodies in most cases at the legislative level are not directly specified. Therefore, analyzing the legal status, we can assume that the main functions of the organization of the judiciary are: security, financial and administrative, control, information and communication, regulatory and methodological, and so on.

Keywords: *functions, tasks, organization, judicial system, powers, status, judicial proceedings, bodies, institutions.*